

każda osoba (ok. 220) Wj 12¹⁶, אשר נפש אשר każdy kto, w znaczeniu ktokolwiek Kpl 720 17¹⁵ 23²⁹; אשר הנפש ten, kto Kpl 720²⁷ Lb 15³⁰; הנפש z pt., osoba, która Kpl 718 Lb 15²⁸ 19²²; אשר נפש ktoś, kto Kpl 52 22⁶, נפש כי jeśli ktoś Kpl 21 42 51^{4,15,17} (czyt. ונפש)²¹ 721; נפש אהיה pojedyncza osoba Kpl 427 Lb 15²⁷; d) paral. רוח Iz 26⁹ Hi 711 12¹⁰ Ps 143^{6a} Prz 29^{10a} (Fisher *Parallels* 2: s. 30 nr 57). 7. życie (ok. 280×; THAT II 84nn), w NT ψυχή (Mk 8³⁶), akad *dīn napištim*: נפש האדם Rdz 9⁵; הקלט על-נפשי uciekaj dla (ocalenia) twego życia Rdz 19¹⁷, = הוא נפשו Prz 7²³, עוללך Lm 2¹⁹, בקש נפש Lm 2¹⁹ 20¹ 1Krl 19¹⁰ Jr 43³⁰ (30×, Iz 53¹⁰ → 6b), אשר Ez 22²⁷, נפש wyzłonić ducha Hi 11²⁰; בצאת נפשה gdy jej dusza (tchnienie) z niej uchodziła Rdz 35¹⁸, נפשו w zamian za życie jego brata 2Sm 14⁷; קצח zamordować Pwt 22²⁶, = הקהה Rdz 37²¹ Pwt 19^{6,11} (+ נמח) Jr 40^{14a}; נפשו tchnienie (życie) dziecka 1Krl 17^{21a}; נפש odebrać życie (Bóg) 2Sm 14¹⁴; נפשו z narażeniem życia, w niebezpieczeństwie śmierci Lm 5⁹ (Rudolph 258); נפשם za cenę ich życia 2Sm 23¹⁷ 1Krn 11¹⁹; השיב przywrócić świeże, nowe życie Rt 4¹⁵ Lm 11^{16,19}; נפשות życia (pluralis) Prz 11^{30f}; נפשך jedynie ty Est 4¹³ (LXX :: Bardtke 327n: z twoim życiem). 8. dusza jako siedlisko i nośnik uczuć oraz percepcji: a) tęsknota, pragnienie (THAT 2:75nn): Pnp 17 31⁴ 56 Hi 23¹³ Koh 6³; אל נפשך pragnąć, pożądać (czegoś) Oz 4⁸ (zamiast נפשו czyt. נפשם), z pi. Jr 22²⁷ 44¹⁴, מנשא namiętność ich duszy Ez 24²⁵; בעל zachłanny Prz 23², רחב skapy 28²⁵; בני moi śmiertelni wrogowie Ps 17⁹ 27¹²; gorliwość, pasja Prz 19²; נפש miłuje Pnp 17 31⁴, pragnie Hi 23¹³, jest niezaspokojona Koh 6³ (Dahood *Biblica* 43 (1962):357n paral. ug.), jest zaspokojona, nasycona Jr 31²⁵; b) osłabiony duch kogoś przytłoczonego: נר Wj 23⁹, zwierząt Prz 12¹⁰; אנמיר Iz 19¹⁰, נפשו Iz 53¹¹, 61¹⁰ 66³ Jr 13¹⁷ Ez 25⁶; נפח rozpacz, udręka Rdz 42²¹; c) uczucie, upodobanie Lb 21⁵ Jr 14¹⁹ Za 11⁸ Jr 6⁸ Ez 23^{17a,22}; d) zamiar, wola: את נפשכם macie zamiar Rdz 23⁸ 2Krl 9¹⁵. 9. dusza zmarłego, osoba zmarła, zwłoki (por. 4; Lods *Vie Fut.* 1:58nn; Elliger *Lev.* 288n; Johnson *Vitality* 23) właściwie: ciało (→ 5b > zwłoki): לנפש Kpl 19²⁸ nacięcie dla ochrony przed zmarłym

(pierwotnie przed duchem zmarłego, Stade *Theol.* 1:§68, 1; apotropaiczna ofiara z krwi, Elliger *Lev.* 261n; M. Seligson *The meaning of נפש* מֵת (Helsinki 1951); → אֱלֹהִים אִי אֵב (3 c) Kpl 21₁₁ (przyp. zamiast נִשְׁחַת (Elliger *Lev.* 288), Lb 66; נִ czyni nieczystym Kpl 21₁, טָמֵא 224 Lb 9₁₀ Ag 2₁₃, לֵן טָמֵא Lb 52, טָמֵא לֵן 9_{6a}; קָטַף עַל הָרֶגֶז zgrzeszył (zaciągnął winę) z powodu ciała zmarłego Lb 6₁₁. 10. różnor. a) בֵּית הָרֶגֶז Iz 32₀ → בֵּית 1 2; b) grób (nie w ST), N. Avigad *Ancient Monuments in the Kidron Valley* (1954): śr.-hebr., 2Q 15 i 5 (DJD 3:247 nr 85) > gr. ψυχῆ (= ψυχῆ) *Alt Inschr. d. Pal. Tertia* (1921):25; nabat., palm. (Jean-H. *Dictionnaire* 183n), paral. μνημεῖον, στήλη, por. A. Negev *IEJ* 21 (1971):115; נִשְׁחַת :: קְבֵרָא znaczenie: grób pamiątkowy :: grób rzeczywisty; por. *Dict. Bib. Supp.* 7:951n); por. arab. *nāwūs*, Wellhausen *Heid.* 179; st. pld.-arab. (Conti 189b; Ryckmans *Muséon* 71 (1958):132nn), Yemen. נִשְׁחַת (BiOr. 12:193n), syr. (*Muséon* 28:46nn).

6156 *נִפְתָּ: III הנִּפְתָּ: male wzniesienie Joz
1711 (gl. do דָּאָר, zob. Noth 98).†

6157 נֶפֶת II נָה, Bauer-L. *Heb.* 509r; lub arab. *nafata* pluć, wymiotować, *naft* ślina, plwocina; Driver ZAW 50 (1932):142n; śr.-hebr., pun. (Jean-H. *Dictionnaire* 184); ug. *nbt* (Gordon *Textbook* §19:1602; Aistleitner 1733) *jn* paral. *nbt* (Fisher *Parallels* 1: s. 209 nr 246); *nbt* paral. *šmn* (Fisher *Parallels* 1: s. 173 nr 376; por. Fisher *Parallels* 1: s. 427 nr 80); akad. *nūbtu* pszczoła (AHw. 800a); etiop.⁶ (Dillmann 631), tigr. (Littmann-H. *Wb.* 323b) *nehb* pszczoła (:: Leslau 34): **czysty** (naturalny) **miód**, wyciąg z miodu (Armbruster, Arch. fem. Bienenkunde 13: Inn; Dalman *Arbeit* 1:548) Ps 19¹¹ נֶפֶת צִיּוֹרִים paral. (דְּבָרִים, Prz 5³ i 27⁷ (paral. שֶׁמֶן), 24¹³ Pnp 4¹¹, Ps 119¹²⁹ (11Q Ps^a (DJD 3:33) פֶּלֶי נֶפֶת zamiast פֶּלֶאֱוֶת).†

6158 נַפְתָּח: n.loc., Flawiusz Αφθα (Schalit *Namenwörterbuch* 21); zamiast נַיִן Jos 15⁹ 18¹⁵, LXX πηγὴν ὕδατος Ναφθα, czyt. נַפְתָּח נַיִן „źródło faraona Merneptaha” (ok. 1234-1220 p.n.e.), Graf Calice OLZ 6:224; Vycichl 88; Borée 113n; Noth *Jos.* 88; = *‘En Liffa* 4 km na płn. zach. od Jerozolimy, Abel 2:398.†